

ກໍາວິນິຈຈໍຍຂອງ ນາຍມົງຄລ ສະກັນ ຖຸລາກາຮ່າຍສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູ

ທີ ໤/໨໫໬

ວັນທີ ຕົ ສຶງຫາຄມ ໨໫໬

**ເຮື່ອງ ສາລແພ່ງຮນບູຮີສ່າງຄຳໂຕແຢ້ງຂອງ ນາຍພິຊຍ ຈົດໝາຍດີ້ຫວັງ ຈຳເລີຍ ໄກສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູພິຈາຮານ
ວິນິຈຈໍຍຕາມຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ໨໬໨**

ສາລແພ່ງຮນບູຮີໜັງສື່ອລົງວັນທີ ៥ ກັນຍາຍນ ໨໫໬ ສ່າງຄຳໂຕແຢ້ງຂອງ ນາຍພິຊຍ ຈົດໝາຍດີ້ຫວັງ
ຈຳເລີຍ ຜູ້ຮ່ອງ ຂອໄກສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູພິຈາຮານວິນິຈຈໍຍຕາມຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ໨໬໨ ໃນປະເທິນວ່າ
ມາຕຣາ ១៤ ແຫ່ງພຣະຮາບບຸນູ້ຕີກາຮນາຄາຮພານີ້ຍີ້ ພ.ສ. ໨໫໬ ໬ ຜົ່ງແກ້ໄປເພີ່ມເຕີມໂດຍພຣະຮາບບຸນູ້ຕີ
ກາຮນາຄາຮພານີ້ (ລັບທີ ២) ພ.ສ. ໨໫໬ ໬ ບັດຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ៣០ ມາຕຣາ ៥០ ມາຕຣາ ៥៥
ແລະມາຕຣາ ៥៥ ຮີ່ວີ່ໄມ່

ຂ້ອເຖິງຈິງໂດຍສຽບ

១. ຜනາຄາຮດີບີເອສ ໄກສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ຈຳກັດ (ມາຫາສນ) ເປັນໂຈທົກຢືນຝ່າຍນາຍພິຊຍ ຈົດໝາຍດີ້ຫວັງ
ເປັນຈຳເລີຍຕ່ອສາລແພ່ງຮນບູຮີ ຕາມຄື່ນໝາຍເລຂດຳກຳທີ ໨໫໬/໨໫໬ ເຮື່ອງ ຜິດສັນນູ້ງາກູ້ເບີກເງິນເກີນບຸນູ້ຕີ
ຂອໄກຈຳເລີຍຂໍຮາຍເຈີນຈຳນວນ ៥០,៥៥១,០៥០.៥៥ ນາທ ພຣັນດອກເບີ່ງໃນອັດກັບຮອຍລະ ៥៥.៥៥ ຕ່ອປີ
ຈາກຕັນເງິນ ៥៥,៥៥៥,៥៥៥ ນາທ ແລະດອກເບີ່ງໃນອັດກັບຮອຍລະ ៥៥ ຕ່ອປີ ຈາກຕັນເງິນ ៥៥៥,៥៥៥.៥៥ ນາທ
ນັບດັດຈາກວັນພ່ອງເປັນຕົ້ນໄປ ຈົນກວ່າຈະຂໍຮາຍໜີ້ແກ້ໂຈທົກເສີ່ງລື້ນ

២. ຈຳເລີຍໄທກາປົງເສົາພ່ອງຂອງໂຈທົກ ຕ່ອນາຈຳເລີຍໄດ້ຢືນຝ່າຍໂຕແຢ້ງວ່າ ບທບຸນູ້ຕີມາຕຣາ ៥៥
ແຫ່ງພຣະຮາບບຸນູ້ຕີກາຮນາຄາຮພານີ້ຍີ້ ພ.ສ. ໨໫໬ ໬ ຜົ່ງແກ້ໄປເພີ່ມເຕີມໂດຍພຣະຮາບບຸນູ້ຕີກາຮນາ
ພານີ້ຍີ້ (ລັບທີ ២) ພ.ສ. ໨໫໬ ໬ ເປັນບທບຸນູ້ຕີທີ່ກ່ອໄກເກີດກາເລືອກປົງບົດໂດຍໄມ່ເປັນຮຽມ ເພຣະເຫດ
ສຕານະຂອງບຸກຄລແລະຮູ້ນະທາງເສຣຍຮູກຒຈ ບັດຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ៣០ ແລະທຳໄທເກີດກາເອຣັດ
ເອາເປີຍບັນຍົງໂຄແລະເປັນການຜູກາດທາງການຄ້າ ບັດຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ៥៥ ມາຕຣາ ៥៥ ແລະ
ມາຕຣາ ៥៥ ແລະຕ້ອງດ້ວຍມາຕຣາ ៥ ປະກອບກັບຍັງໄມ່ມີກໍາວິນິຈຈໍຍຂອງສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູໃນສ່ວນທີ່ເກີ່ຍກັບ
ບທບຸນູ້ຕີນີ້ ຂອໃຫ້ສ່າງຄຳໂຕແຢ້ງຂອງຈຳເລີຍໄທກາປົງເສົາພ່ອງໃຫ້ສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູພິຈາຮານວິນິຈຈໍຍ

៣. ສາລແພ່ງຮນບູຮີພິຈາຮານແລ້ວ ມີຄຳສັ່ງໄທ້ສ່າງຄຳໂຕແຢ້ງຂອງຜູ້ຮ່ອງໄທກາປົງເສົາພ່ອງໃຫ້ສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູພິຈາຮານ
ວິນິຈຈໍຍຕາມຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ໨໬໨

ข้อกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหมายหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอภัยในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพระเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวาระสาม

มาตรา ๕๐ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขัน โดยเสรีอิ่งเป็นธรรม

การจำกัดเสรีภาพตามวาระหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณูปโภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือขัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน

มาตรา ๕๗ สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภcyย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวาระหนึ่งต้องบัญญัติให้มีองค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตราชากฎหมาย กฎ และข้อบังคับ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๘๗ รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตราชากฎหมายและกฎหมายที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค

พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๔ ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๒) ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกได้

ฯลฯ

การกำหนดตามมาตรานี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้ร้องมีสิทธิขอให้ศาลแพ่งชนบุรีส่งคำโต้แจ้งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

“ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเออหรือคู่ความโต้แจ้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเข่นว่า นั้น ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาในวินิจฉัย”

เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องที่ศาลแพ่งชนบุรีส่งความเห็นของคู่ความ ซึ่งโต้แจ้งว่าบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย จึงเป็นกรณีที่เข้าบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ศาลรัฐธรรมนูญ จึงมีอำนาจพิจารณาในวินิจฉัยเรื่องนี้ได้

ประเด็นต่อไปว่า มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ หรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยโดยรับรองว่า บุคคลมีความเสมอภาคในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นไปตามหลักความเสมอภาค จะเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถี่่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ ฯลฯ มิได้ ส่วนมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับดอกเบี้ยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อประโยชน์แก่ การเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ และให้ความคุ้มครองแก่ผู้ฝากเงินกับธนาคาร โดยมิได้เลือกปฏิบัติ

ຕ່ອນບຸຄຄດໄດ ຈຶ່ງໄຟ່ບໍ່ແມ່ນໄດ້ແບ່ນວ່າ ອົງກອນບໍ່ໄດ້ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ ມາດຕະກຳ ៣០ ສ່ວນເຮືອງບັດຕ່ອງຮັບຮັບມູນແກ່ ມາດຕະກຳ ៥០ ມາດຕະກຳ ៥៥ ແລະ ມາດຕະກຳ ៥៥ ທີ່ໄດ້ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ ມາດຕະກຳ ៣០/២៥៥៥ ລົງວັນທີ ១៨ ເມພາຍັນ ២៥៥៥ ວ່າ ມາດຕະກຳ ១៩ ແຫ່ງພະຣາຊບໍ່ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ ດັ່ງກ່າວ ໄປບໍ່ໄດ້ແບ່ນວ່າ ອົງກອນບໍ່ໄດ້ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ ມາດຕະກຳ ៥០ ມາດຕະກຳ ៥៥ ແລະ ມາດຕະກຳ ៥៥ ຈຶ່ງໄຟ່ບໍ່ໄດ້ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ

ອາຄີຍເຫດຜົດດັ່ງກ່າວໜ້າງຕົ້ນ ຈຶ່ງວິນິຈ້ນວ່າ ມາດຕະກຳ ១៩ ແຫ່ງພະຣາຊບໍ່ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ ພ.ສ. ២៥០៥ ທີ່ແກ່ໄປເພີ່ມເຕີມໂດຍພະຣາຊບໍ່ມີຄໍາວິນິຈ້ນຢືນຢັນ (ຈົນບັນທຶກ ២) ພ.ສ. ២៥២២ ໄປບໍ່ໄດ້ຕ່ອງຮັບຮັບມູນແກ່ ມາດຕະກຳ ៣០ ມາດຕະກຳ ៥០ ມາດຕະກຳ ៥៥ ແລະ ມາດຕະກຳ ៥៥

ນາຍມົງຄລ ສະຫຼັບ

ຕຸລາກາຮ່າງຄາລຮັບຮັບມູນແກ່